

169.

Moderato

([Redakcia, 1880])

Vy - so - ko lie - ta slá - vi - ček, choď - že už do - mov,
 Ja - ní - ček! Ko - sy za - pa - da - jú, ej, zo - re zna - me -
 na - jú, do - mov t'a, Ja - ní - ček, ej, do - mov t'a vo - la - jú.

Vysoko lieta sláviček,
 choďže už domov, Janíček!
 Kosy zapadajú, ej, zore znamenajú,
 domov ťa, Janíček, ej, domov ťa volajú.

Už to nemôže ináč byť,
 už ty len musíš moja byť;
 bars by tvá rodina, ej, proti tomu bola,
 predsa ma neminieš, ej, frajerôčka moja.

Melódia : Cz. 230; Cz. 186; Cz. 12: Vysoko lieta sláviček — [Cz. 86: Ej, nie ja, nie ja, ale ty], var. 1. časti. — Sl. sp. D 11 — Sl. sp. D 304 — Sl. sp. D 459.

170.

Živo

([Redakcia, 1880])

Šu - haj, šu - haj, kat t'a lá - mal, ne - jed - no si
 diev - ča skla - mal. Ne - skla - mal som, i - ba dvo -

Šuhaj, šuhaj, kat ťa lálmal,
nejedno si dievča sklamal.
Nesklamal som, iba dvoje,
a z tých bude jedno moje.

Melódia: Sb. MS II (15) 20: Šuhaj, šuhaj, kat ťa lámau — Sl. sp. II 51.

171.

Moderato

([Redakcia, 1880], Nitrianska)

Má milá, premilá,
však pekné oči máš;
šťastný je to človek,
čo naňho pozeráš.

Má milá, premilá,
však pekné líčka máš;
šťastný je to človek,
čo mu jich bozkať dáš.

Má milá, premilá,
však pekné ústa máš;
šťastný je to človek,
čo sa s ním zhováraš.

Má milá, premilá,
však bielu rúčku máš;
šťastný je to človek,
ktorému ju ta dáš.

Melódia: Sb. MS II (7) 2: Má milá, premilá, však pekné oči máš.